

ind igen. Og at sende Finanslovforslaget i Fællesudvalg af den Grund, vilde forekomme mig overmaade uhensigtsmæssigt. Thi man kan sige sig selv, at stemmer Landstinget denne Bevilling ud, sætter det den ikke ind igen efter et Fællesudvalg; det vilde være i højeste Grad uklogt og meget kompromitterende for Landstingets Indfyldelse paa Finansloven. Stemmer man denne Bevilling ud, vil det medføre, at Sagen bliver taget op ved et særligt Lovforslag. Det vil rimeligvis tage lidt længere Tid, men man maa altid være klar over, at vil man have en Sag grundigt undersøgt og vil have alle, som har Ret til at tale med om dens Undersøgelse, til at deltage deri, skal man give den fornødne Tid dertil. Og selv om det kan være hensigtsmæssigt at faa disse Forandringer ved Landbohøjskolen, tror jeg dog ikke, at der vil ske nogen stor Ulykke ved, at det varer et Aar længere. — Naar jeg anbefaler at stemme denne Bevilling ud, ligger deri ikke noget som helst med Hensyn til min eller mit Partis Stilling til selve Sagen. Der har været nedsat en Kommission, og den har delt sig i et Flertal og et Mindretal. Hvis Forslag, der er det mest hensigtsmæssige, skal jeg slet ikke udtale mig om, men jeg har den Forestilling, at det er berettiget, at der foretages Forandringer ved Landbohøjskolen, at Undervisningen omordnes, saaledes at den bliver mere tilfredsstillende. Paa hvilken Maade det skal ske, har jeg ikke nogen Mening om i dette Øjeblik. Det rette Tidspunkt at drøfte dette Spørgsmaal paa vil være, naar der foreligger et særligt Lovforslag derom.

Med disse Bemærkninger skal jeg anbefale Finanslovforslaget til Fremme. Jeg vil antage, at dets Ophold i Finansudvalget kun skal være af kort Varighed, saaledes at man under alle Omstændigheder vil kunne gennemføre det inden Finansaarets Udløb.

Hey: Fra alle Sider er man jo enig om, at det foreliggende Finanslovforslag ikke giver Anledning til nogen Omtale. Man maa erkende, at det er et Normalbudget, og selv om man ikke kan bruge det Udtryk, som den højtærede fungerende Finansminister (Hage) benyttede i sin Tid: en barberet Puddel, om det, minder det dog nogle Steder aldeles om en hensynsfuld Klipping, saaledes at man har Lov til at sige, at der fra alle Sider er taget Hensyn til de ganske særlige Forhold, hvorunder Finanslovforslaget kommer frem.

Det interessante ved Finanslovforslaget er nærmest det, der ikke ses. Ganske vist ser man, at Finanslovforslaget efter Folketingets Vedtagelse ved tredje Behandling paa Indtægtssiden adskiller sig ganske betydeligt fra det forelagte, idet man paa § 5 har indsat den midlertidige Indkomstskat med 30 Mill. Kr. og regner med en Indtægt paa 2 Mill. Kr. af Børsskatten. Det endelige Resultat af Lovforslaget er, som den højtærede fungerende Finansminister oplyste, en Merindtægt af godt og vel 42 Mill. Kr. Det er ganske vist noget ukendt, men desværre maa vi sige, at det er det mindste, vi kan nøjes med, og det vil ikke strække til til at imødekomme de store Udgifter, vi staar overfor. Den højtærede fungerende Finansminister sagde jo ogsaa herom med fuldstændig Ret, at det er noget, man ikke kan vide, det er næsten ikke til at kalkulere. Den højtærede Finansminister kalkulerede Lønningstillægget til 5 à 6½ Mill. Kr. Jeg ser deri en Anerkendelse af, at de Krav, der er fremsatte derom, vil man søge at imødekomme, thi Lovforslaget regnede kun med 5 Mill. Kr. Naar Regeringen nu kan tænke sig at gaa med til 6½ Mill. Kr., tyder det paa nogen Imødekommen. Naar den højtærede fungerende Finansminister derimod regnede med 60 Mill. Kr. til ekstraordinære Forsvarsudgifter, tror jeg, at den højtærede Minister har overset, at Finansminister Brandes ved Fremlægelsen mente, at saa højt behøvede man ikke at gaa op; han kalkulerede Udgifterne til 3½ Mill. Kr. om Maaneden til Sikringsstyrken, og naar dertil lagdes de andre Udgifter, kom vi op paa 48 Mill. Kr., som han mente kunde være forsvarligt, idet han sagde: Jeg tør naturligvis ikke indestaa for disse Tal, men jeg vil dog tro, at man kan komme igennem med dette. Det vil altsaa gøre den Stilling, som den højtærede fungerende Finansminister her betegnede som i det hele taget ganske lys, endnu noget bedre. Men hvorom alting er, tror ogsaa jeg, at vi kan komme igennem med Opfyldelsen af de Krav, der stilles, naar vi søger Indtægterne tilvejebragte. Imidlertid staar vi jo saare uvisse om, hvad der vil komme. Ingen ved, hvad Merindtægtsskattelovene vil give, og ved man det ikke paa Grundlag af det, der foreligger, ved man det endnu mindre, fordi man endnu ikke har vedtaget Lovforslaget om Forøgelse af Merbeskatningen, det Lovforslag, der ligger i det andet Ting. Men hvorom alting er, maa der regnes med store Midler. Det forekommer mig nu, at netop den højtærede